

vali-li se obžalovaní, vědouce o tomto stavu, podpisem stvrzovati správnost těchto listin a předkládati je dozorčímu okresnímu úřadu a ministerstvu sociální péče za účelem poukazu příslušných částek, pak při uvedeném již nezbytném závěru o úmyslu obžalovaných klamati takto úřady nepravdivými údaji, je logicky nezbytný též další závěr o plné jejich vědomosti, že správné údaje by nutně měly za následek přiměřené snížení státní subvence, případně i její zastavení, tudíž o jejich snaze a úmyslu získati tímto lstivým jednáním a předstíráním ze státního fondu ve prospěch obce více, než přísluší; to tím více, když ve prospěch jen místního obyvatelstva byly takto ze státní podpory prováděny i jiné práce, než pro které byla ministerstvem sociální péče povolena. Pro trestní zodpovědnost obžalovaných zůstává zde zcela nerozhodno, že volený postup dál se za souhlasu předáků místního dělnictva, případně dělnictva samého.

Tento úmysl obžalovaných získati ze státního fondu pro obec více, než na co měla nárok na základě povolovacích rozhodnutí ministerstva sociální péče, vydaných jediné na základě údajů v žádosti obce uváděných též o výši obvyklé mzdy v místě, je totožný s úmyslem poškoditi stát o toto plus, resp. finanční prostředky ministerstva sociální péče, určené na podkladě citovaného zákona pro veškeré potřeby státního celku; činnost obžalovaných, o níž již nalézací soud zjistil, že je lstivým jednáním a předstíráním, jeví takto též složky subjektivní stránky trestného skutku podvodu.

Poněvadž tudíž úsudek nalézacího soudu o nedostatku úmyslu klamati a poškoditi, vycházející z nesprávných právních hledisek, je takto vadný, bylo vyhověti zmateční stížnosti státního zastupitelství, uplatňující tuto zmatečnost podle § 281, čís. 9 lit. a) tr. ř. a zrušiti rozsudek z uvedeného důvodu zmatečnosti. Bude úkolem nalézacího soudu při novém projednávání věci, aby jednak učinil další skutkové zjištění, v rozsudku dosud scházející, jakou škodu — při zřeteli na právní názor shora projevený (§ 293, odst. 2 tr. ř.) — stát utrpěl činností každého z obou obžalovaných, při čemž ovšem bude mu přihlídnouti k výši příspěvku, která by byla pravděpodobně ministerstvem sociální péče povolena, poukazována a vyplácena při správných údajích o vyplácené mzdě a při použití státní podpory jen na úpravu cest, ulic a náměstí v rozsahu daného povolení, jednak aby si též na tomto dalším podkladě pak utvořil závěry o výši škody, k jaké směřoval obmysl obou obžalovaných.

Čís. 5454.

Předmět a rozsah nového řízení a rozhodnutí, byl-li rozsudek soudu prvního stupně nejvyšším soudem zrušen a věc vrácena k novému projednání a rozhodnutí.

Přípustnost nových obran.

(Rozh. ze dne 10. prosince 1935, Zm I 634/35.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost soukromého žalobce do rozsudku krajského soudu v Českých Budějovi-

cích ze dne 27. března 1935, jímž byl obžalovaný zproštěn podle § 259, čís. 2 tr. ř. obžaloby pro přečin podle § 1 a 2 zákona čís. 108/1933 Sb. z. a n.

Z d ů v o d ů:

Vývody uvedenými k doličení formálního zmatku, uplatňuje stížnost vpravdě hmotněprávní zmatek podle čís. 9 a) § 281 tr. ř., namítajíc, že soud první stolice, jemuž věc byla podle rozsudku nejvyššího soudu jako soudu zrušovacího ze dne 3. ledna 1935 vrácena k novému projednání a rozhodnutí, vykročil z mezí zrušení tímto rozsudkem stanovených tím, že provedl důkazy, nabídnuté obžalovaným k důkazu pravdy, že v napadeném rozsudku vyslovil, že se obžalovanému důkaz pravdy zdařil, a že ho z tohoto důvodu obžaloby zprostil (a odsoudil soukromého žalobce k náhradě útrat), ač zrušený rozsudek z 21. července 1934 zprostil obžalovaného jen proto, že se obžalovanému podařil důkaz omluvitelného omylu (a útraty vzájemně zrušil). Ve směru zmatku podle čís. 9 a) takto uplatňovaného je zmateční stížnost bezdůvodná.

Zrušil-li nejvyšší soud jako soud zrušovací rozsudek soudu první stolice v celém rozsahu a vrátil-li mu věc k novému projednání a rozhodnutí — jak tomu bylo v souzené věci — má toto rozhodnutí nejvyššího soudu podle § 293 tr. ř. pro nové řízení před soudem první stolice ten význam, že tento soud při novém projednávání a rozhodnutí má za základ vzítí původní obžaloby, není-li zrušovacím soudem nařízeno něco jiného, dále, že je vázán právním náhledem, kterým se řídil při svém rozhodnutí soud zrušovací, a konečně, že při odsuzujícím rozsudku nesmí uložit obžalovanému trest těžší, nežli mu byl za týž skutek uložen rozsudkem zrušeným (§ 290, odst. 2 tr. ř.). Jinak soud první stolice musí věc znovu skutečně p r o j e d n a t i, a to samostatně a nezávisle na výsledcích hlavního přelíčení, které bylo základem zrušeného rozsudku, a na základě výsledků předvedených při novém hlavním přelíčení (§ 258 tr. ř.) věc také znovu r o z h o d n o u t i, opět úplně samostatně, jsa vázán jen zmíněným již předpisem § 293 tr. ř.

Důsledkem nového projednávání věci mohou strany snést nový průvodní materiál, vztahující se ke stíhanému skutku, a může zejména obžalovaný neobmezeně přivést k platnosti novou obhajobu, tvrditi nové okolnosti, podlamující opory a základ obžaloby, a nabídnouti nové důkazy, směřující k úplné jeho beztrestnosti. Tomu-li tak, jest oprávněn obžalovaný, stíhaný pro trestný čin podle zákona na ochranu cti, v novém projednávání věci, třeba se před tím beztrestnosti podle § 6 zákona čís. 108/1933 Sb. z. a n. vůbec nedomáhal, dovolávati se některého z důvodů trestnost vylučujících podle tohoto zákonného ustanovení, pokud se týče, může při novém hlavním přelíčení uplatňovati beztrestnost z důvodu § 6, odst. 2 a) (důkaz pravdy), ač se v řízení předchozím dovolával beztrestnosti jen z důvodu omluvitelného omylu (§ 6, odst. 2 b).

Otázka, zda se zdařil důkaz pravdy či jen omluvitelného omylu, jest otázkou právní, kterou nalézací soud rozhoduje na základě srovnání obsahu tvrzení, které bylo předmětem obžaloby, a skutečností zjištěných nalézacím soudem na podkladě výsledků přelíčení provedeného před ním

podle zásady ústnosti a přímosti. V souzeném případě nabídl obžalovaný ve smyslu § 7, odst. 1, zákona čís. 108/1933 Sb. z. a n. důkaz pravdy hned na počátku trestního řízení proti němu zahájeného a nastoupil jej výslovným nabídnutím i v novém projednávání věci, jsa k tomuto podle toho, co uvedeno, oprávněn. Při tom k jeho opodstatnění uváděl nové okolnosti, o nichž nabízel i nové důkazy. Zjistil-li nalézací soud na základě důkazů před ním předvedených skutkové okolnosti, jichž pečlivé zhodnocení vedlo jej ku přesvědčení, že se obžalovanému důkaz pravdy zdařil, nevykročil tímto výrokem z mezí stanovených ve zrušovacím rozsudku nejvyššího soudu, jenž, jak uvedeno, zrušil původní rozsudek soudu první stolice v celém rozsahu, a neporušil tím žádný předpis zákonný, zejména ne předpis § 290 tr. ř., jehož, jak stížnost sama připouští, nelze použít na postavení soukromého žalobce.

Čís. 5455.

Důchodkové trestní soudy stíhají a trestají t ě ž k é důchodkové přestupky, kdežto o trestnosti l e h k ý c h důchodkových přestupků rozhodují výlučně úřady finanční.

Důchodkovému trestnímu soudu přísluší zkoumati návrh finančního úřadu na přeměnu nedobytné peněžité pokuty v trest na svobodu jen po stránce f o r m á l n í, totiž, zda peněžitá pokuta byla f i n a n č n í m úřadem uložena pravoplatně a zda pravidelná exekuce byla bezvýsledná, není však oprávněn zkoumati pravoplatné rozhodnutí finančního úřadu po stránce v ě c n é, t. j. řešiti jeho zákonitost a otázku daňové povinnosti.

(Rozh. ze dne 10. prosince 1935, Zm III 373/35.)

N e j v y š š í s o u d v trestní věci proti V. V., obžalovanému z lehkého důchodkového přestupku, vyhověl oprávněmu prostředku pro zachování právní jednotnosti, podanému generální prokuraturou podle § 441 tr. ř., a vyslovil, že pravoplatným rozsudkem vrchního soudu v Bratislavě ze dne 6. září 1934 byl porušen zákon v ustanovení §§ 93 a 101 zák. čl. XI/1909, případně §§ 27 a 28 nařízení býv. uh. ministerstva spravedlnosti č. 800/1916, pokud vrchní soud věcně přezkoumával pravoplatné rozhodnutí finančních úřadů.

D ů v o d y:

V. V., statkář a majitel traktoru »Fordson«, použil tohoto motorového vozidla v srpnu 1928 k dopravě mlátcí a orací soupravy po veřejných cestách, aniž je před použitím vyměřovacímu úřadu ohlásil a zaplatil daň z motorových vozidel pro druhý půlrok 1928, jak to podle §§ 14 a 16, odst. 1. zákona ze dne 14. července 1927, č. 116 Sb. z. a n. bylo jeho povinností.

Okresní finanční ředitelství v Nitře spatřovalo v tomto opominutí obviněného p r o s t ý důchodkový přestupek podle zmíněných předpisů